

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_19_CHARAKTERISTIKA_5		
Název materiálu:	Charakteristika 5 – Stařec a moře		
Předmět:	Český jazyk	Ročník:	8.
Časová dotace:	45 min	Datum ověření:	4.6.2012
Jméno autora:	Mgr. Magdalena Obšivačová		
Klíčová slova:	Charakteristika literární postavy, charakteristika přímá a nepřímá, postava hlavní a vedlejší. Definice žánru novely.		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Definování osobnostních rysů na základě chování, rozlišuje charakteristiku přímou a nepřímou.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	sociálně personální, komunikační		
Anotace, metodický list:	Na základě četby žák určuje charakteristiku osoby, uvažuje, domnívá se, argumentuje.		
Použité zdroje:	http://ld.johanesville.net/hemingway-01-starec-a-more		

Popis hodiny	<ol style="list-style-type: none">1. Představení knihy Stařec a moře E. Hemingwaye, stručný obsah, definování žánru novely, odlišení od povídky a románu.2. Četba úryvku3. Co se dozvídáme o životě rybáře Santiaga? Jak byste jej charakterizovali? Jakou souvislost mají pasáže o životě s charakteristikou?4. Sestavení pětিলístku na Santiaga
---------------------	--

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příloha - pětilístek

Podst. jméno

Jaké má vlastnosti - přídavná jména

Co dělá nebo co se s ním děje - slovesa

Věta o čtyřech slovech

Jaký je Santiago , co jej vystihuje, metafora – pod. jm. či víceslovný opis

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příloha - text

Byl už starý, vyjížděl sám v loďce na lov do Golfského proudu a teď tomu bylo čtyřiaosmdesát dní, co nechtyl jedinou rybu. Prvních čtyřicet dní s ním jezdil chlapec. Ale po čtyřiceti dnech bez úlovku řekli chlapci jeho rodiče, že starý je už dočista a nadobro salao, což je nejhorší druh smolaře, a chlapec začal na jejich příkaz jezdit s jiným člunem, který ulovil tři pořádné ryby hned první týden. Chlapec byl smutný, když viděl, jak se starý každý den vrací s prázdnou loďkou, a vždycky mu šel pomoci odnést buď kotouče šňůry nebo hák s bodcem a harpunu a plachtu skasanou kolem stěžně. Plachta byla záplatovaná pytlí od mouky a svinuta vyhlížela jako vlajka trvalé porážky. Stařec byl hubený, vyzáblý a zátylek měl zrytý hlubokými rýhami. Na lících mu vystaly hnědé skvrny kůže, zrohovatělé na ochranu před odrazem slunce v tropickém moři. Ty skvrny mu sahaly po stranách obličeje až dolů a ruce měl zjizvené hlubokými zářezy od toho, jak se lopotil s těžkými rybami na šňůrách. Žádná z těch jizev však nebyla čerstvá. Byly tak staré jako výmoly v bezrybé poušti. Všechno na něm bylo staré, až na jeho oči. Ty měly stejnou barvu jako moře a hleděly vesele a nezkrúšeně. „Santiago,“ řekl mu chlapec, když šplhali na břeh, kam pak vytahovali loďku. „Mohl bych jezdit zase s vámi. Vydělali jsme nějaké peníze.“ Stařec kdysi naučil chlapce rybařit a chlapec ho miloval. „Ne,“ odpověděl stařec. „Jsi na šťastném člunu. Zůstaň s nimi!“ „Ale vzpomeňte si, jak jste jednou nezavadil o rybu sedmaosmdesát dní a pak jsme tři neděle chytali kapitální kusy den co den!“ „Vzpomínám,“ přisvědčil stařec. „Já vím, že jsi ode mne neodešel proto, že bys pochyboval.“ „To mi poručil táta. Jsem ještě kluk a musím ho poslouchat.“ „Já vím,“ odpověděl stařec. „To je docela přirozené.“ „Nemá zrovna moc víry.“ „Nemá,“ řekl stařec. „Ale my máme. Vid’?“ „Máme,“ potvrdil chlapec. „Můžu vás pozvat na Terasu na pivo? Pak odneseme věci domů.“ „Proč ne?“ souhlasil stařec. „Jako rybář rybáře.“ Seděli na Terasě a mnoho rybářů si dělalo ze starce legraci a on se nezlobil. Jiní, z těch starších, se na něho dívali a bylo jim smutno. Ale nedávali to najevo a hovořili zdvořile o proudu, o tom, v jaké hloubce za sebou dnes vláčeli šňůry, o stále pěkném počasí a o tom, co viděli. Rybáři, kteří měli toho dne štěstí, byli už zpátky, vyvrhli své martiny a odnesli je naložené v celé délce napříč přes dvě prkna, klopytajíce dva a dva na koncích obou prken do rybárny, kde čekali na nákladní auto s ledem, aby je odvezlo na trh do Havany. Ti, kdo chytli žraloky, dopravili je do továrny na jejich zpracování naproti přes zátoku, kde je vyzdvihli na kladkostrojích, vyřízli jim játra, odřezali ploutve, stáhli kůži a jejich maso rozkrájeli na pruhy k nasolení. Když vál vítr z východu, přinášel přes přístavní zátoku zápach žraloci továrny, ale dnes bylo cítit jen slabounké závany, protože se vítr stočil k jihu a pak utichl a na Terasě bylo příjemně a slunečno. „Santiago,“ ozval se chlapec. „Copak?“ odpověděl stařec. Držel v ruce sklenici a myslel na dobu před mnoha lety. „Můžu vám jet opatřit na zítra sardinky?“ „Ne. Běž si zahrát baseball. Veslovat ještě dokážu a Rogelio rozhodí síť.“ „Jel bych rád. Když s vámi nemůžu lovit, chtěl bych vám aspoň nějak pomoci.“ „Pozval jsi mě na pivo,“ řekl mu stařec. „Jsi už hotový mužský.“ „Kolik mi bylo, když jste mě po prvé vzal do člunu?“ „Pět, a málem jsi přišel o život, když jsem vytáhl rybu ještě moc živou a ona nám málem rozmlátila člun na maděru. Pamatuješ?“ „Pamatuju se, jak plácala a tloukla ocasem a jak praskla lavička u vesel, a na ty rány, když jste do ní bušil. Pamatuju se, jak jste mě hodil na přední na stočené mokré šňůry, jak se celý člun třásl, a na ty rány, když jste do ní bušil, jako když se poráží strom, a jak jsem byl celý od krve, která tak sladce páchla.“

Tento výukový materiál byl vytvořen v rámci projektu EU peníze školám.

Základní škola a Mateřská škola Veřovice, příspěvková organizace

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Opravdu si to pamatuješ, nebo jsem ti to jenom vyprávěl?“ „Pamatuju si všechno od té doby, co jsme spolu byli po prvé.“ Stařec se na něho podíval očima zanícenýma od slunce, důvěřivýma a láskyplnýma. „Kdybys byl můj, vzal bych tě s sebou a vsadil bych všechno na jednu kartu,“ řekl mu. „Ale jsi tátův a mámin a jezdíš se šťastným člunem.“ „Smím sehnat ty sardinky? Víím taky, kde opatřit čtyři návnady.“ „Mně zbyly ještě dnešní. Dal jsem je do bedničky se solí.“ „Nechtě mě, seženu vám čtyři čerstvé!“ „Jednu,“ namítl stařec. Nikdy neztratil naději a víru. Teď však v něm ožívaly, jako když se zvedá svěží vánek. „Dvě,“ smlouval chlapec. „Tak dvě,“ souhlasil stařec. „Ale neukradl jsi je?“ „Ukradl bych je,“ přiznal chlapec. „Ale tyhle jsem koupil.“ „Děkuji ti,“ řekl mu stařec. Byl příliš prostý na to, aby uvažoval, kdy dospěl k pokoře. Ale věděl, že k ní dospěl, a věděl, že pokora není člověku k necti a není na újmu opravdové hrdosti. „Při tomhle proudu to zítra půjde dobře,“ poznamenal. „Kam pojedete?“ zeptal se ho chlapec. „Daleko do moře, abych se vrátil, až se změní vítr. Chci vyrazit před svítáním.“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ